

hedder det i Anmærkningerne: „Da i Aaret 1884 Embedet som Borgmester og Byfoged samt Byskriver i Horsens var blevet ledigt“. Jeg siger, der er nogen Misforstaaelse her. Der eksisterer ikke noget Borgmesterembede i Horsens, og der vil altsaa ikke kunne være noget Borgmesterembede at adskille fra Byfogedembedet. Jeg skal her blot henvise til, at da det Embede, hvorom der tales, i 1884 var ledigt, stod der i Ministerialtidende naturligvis ganske korrekt, at det var Embedet som Byfoged og Byskriver i Horsens, der var ledigt, og ikke Embedet som *Borgmester* og Byfoged. Og da i sin Tid en Mand blev kaldet til dette Embede, at være Byfoged og Byskriver i Horsens, blev det senere allerhøjest indtil videre paalagt ham at være Formand for Horsens Byraad, altsaa være Borgmester i Henhold til Købstadkommunallovens midlertidige Bestemmelser om dette Forhold. Naar det derimod opfattes saaledes som her i Lovforslaget, at der i Virkeligheden er 2 Embeder, et Borgmesterembede og et Byfogedembede, bringer det let den misvisende Opfattelse frem, at der er 2 betydelige Embeder i en stærk voksende By som Horsens med kun een Mand, og at det nu er paa høje Tid, at hvert Embede faar sin Mand. Men jeg gentager: der findes intet Borgmesterembede i Horsens. Og hvad er det saa for et Arbejde, der i Virkeligheden paalægges den paagældende, hvad er det, Købstadkommunalloven foreskriver Borgmesteren, og hvad er det derfor, som vi alene her have at tage Hensyn til, naar der er Spørgsmaal om, hvor vidt det vil være nødvendigt at oprette et selvstændigt Borgmesterembede i Horsens? Borgmestrenes Bestilling og deres Gerning er foreskrevet i Loven om Købstadkommunernes Styrelse af 26de Maj 1868, og jeg skal erindre om, at Borgmesterbestillingen i sin nuværende Skikkelse er en fuldstændig ny Institution, oprettet 1868, saa at der er ingen gamle Lovbestemmelser, gamle Reskripter o. s. v., som yderligere give Borgmesteren de og de Pligter og Bestillinger. Nej, deres Bestillinger ere udelukkende anførte og angivne i Loven om Købstadkommunernes Styrelse. Den bestemmer i § 2: „Købstadkommunernes Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer og, indtil en almindelig Omordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted, af en af Kongen beskikket Borgmester som Formand“. Jeg vil erindre om, at der ingen Steder staa, at det netop skal

være den Mand, der kaldes til Byfoged, som skal være Borgmester. Der staaar kun, at Kongen beskikker en Mand til indtil videre at være Formand for Byraadet. Dernæst bestemmes hans Gerning videre i § 4, hvor det hedder, at Udførelsen af Byraadets Beslutninger og den øvrige udøvende Myndighed i Kommunens Anliggender paahviler i Almindelighed Byraadets Formand. Det kunde ganske vist synes, at der her paalægges Borgmesteren en hel Del Arbejde ved Udførelsen af Byraadets Beslutninger og den øvrige udøvende Myndighed. Men jeg skal senere komme tilbage til, at ved andre Bestemmelser er den Myndighed, som her paalægges ham i Almindelighed, saa betydelig indskrænket, at der ikke vil være nogen meget tyngende Embedsgerning tilbage. I § 11 bestemmes: „Formanden leder Forhandlingerne i Byraadets Møder og paaser, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsbogen“. Dette volder ham altsaa ikke større Arbejde, end ethvert Medlem af Byraadet har. Han skal være til Stede ved Mødet, han har det særlige Hverv at lede Forhandlingen og at paase, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsbogen, men alle Medlemmer af Byraadet have for saa vidt den samme Pligt at sørge for, at det vedtagne bliver rigtig tilført Protokollen. I § 12 bestemmes endelig, at Borgmesteren skal gøre Indberetning til Indenrigsministeriet, hvis han finder, „at den tagne Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning“. Endvidere paalægges det i § 30 „Byraadet og særlig Borgmesteren at føre nøje Tilsyn med Kommunens Kassevæsen og at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves“. — Dette er alt, hvad Loven foreskriver som en Borgmesters Gerning. Og her maa jeg saa erindre om, at der vel i § 4 siges, at den udøvende Myndighed i Almindelighed paahviler Borgmesteren, men der er i den Henseende en meget vigtig Bestemmelse i § 5, som i væsenlig Grad indskrænker dette Arbejde og denne Myndighed. § 5 siger nemlig: „Det kan i Vedtægten bestemmes, at den umiddelbare Forvaltning af enkelte Grene af de kommunale Anliggender bør overdrages til staaende Udvalg“, og det er selvfølgelig, at samtlige Kommuner have i deres Vedtægter gennemført denne Bestemmelse. Ved Vedtægterne for de forskellige Køb-